

uden at der er en anden, der hjælper ham med at trække Papiret fra og trykke Blækket af. Hvis een skal gøre det hele, kan han aldeles ikke skrive 300 Navne i en Time. Men lad os nu sige, at den Mand, der skriver under, er saa lykkelig ikke at have saa langt et Navn, f. Eks. har et med kun tre Bogstaver, saa tror jeg nok, at han kan skrive 300 i Timen. Det bliver altsaa 80 Timers i alt, og det vil sige, at det er ikke gjort paa en Uge selv med en meget lang Arbejdstid. Men naar man nu vil sige dertil: Ja, men det sker vel ikke paa een Gang, saa vil jeg svare: Nej, det vil jeg ikke haabe, for det var rædsomt, det vilde være et helt Menneskeplageri. Men hvad enten det nu sker paa en eller flere Gange, skal det jo gøres, og det bliver, som sagt, 80 Timers Arbejde i alt for 2 Mand blot at skrive det ene Navn under.

Naar saa Bevillingerne ere færdige fra Ministeriets Side, skulle de ud til Amterne, som udlevere dem, og det gøres paa den Maade, at Amterne rekvirere Bevillingsblanketter ved en Skrivelse, og saa svarer Ministeriet derpaa med en Skrivelse, hvormed de sende 200, 300 eller 400 ad Gangen, og saa skriver Amtet tilbage, at det har modtaget dem. Da der er 20 Amter, og det sker flere Gange om Aaret, kunne de Herrer let regne ud, hvor mange Gange det sker. Nu ere Bevillingerne altsaa komne til Amterne, men derfor er Ministeriet ikke færdigt med dem, thi hvert Fjerdingaar sende Amterne en Redegørelse for, hvor mange Bevillinger de have udleveret, og tillige en Opgivelse af, hvor mange Bevillinger de have i Behold, og dette sendes bilagt med Ansøgningerne om Bevillingerne til Ministeriet. Altsaa, hvert Fjerdingaar faar Ministeriet en saadan Bunke ind ad Døren, og denne Bunke maa revideres, man maa se efter, om Beholdningen stemmer med Regnskabet, om Ansøgningerne ere rigtigt stemplede, og ere de ikke stemplede, maa man gøre Indsigelse. Ere de stemplede, men ikke kasserede, hvad tidt sker, maa Ministeriet kassere dem; det samme sker hele Aaret igennem, indtil man har 4 Kvartaler, altsaa et Aar, saa tager man hele Historien op og sammenarbejder den, og saa kommer der nogle Linier i Ministerialtidende, som sige, hvor mange Bevillinger der er udleveret, og saa komme alle Ansøgningerne paa Loftet. Men disse Ansøgninger udgøre omtrent den samme Pille som Bevillingerne, saaledes at efter hvert Aars Forløb har man en lignende Pille af en halv Alens Bredde og 9 Alens Højde af

Ansøgninger paa Loftet, som jeg før nævnede, og som ikke ere det allermindste værd. Nu har imidlertid en Minister, som var en overmaade flink Mand, nemlig afdøde Hørring, fundet paa, da han saa alle disse Støvsamlere paa Loftet, at de kunde tilintetgøres, naar der var gaaet 5 Aar, og det er saa blevet Regelen, at dette Arkiv bliver tilintetgjort, brændt eller malet, hvert 5te Aar. Altsaa, hvert 5te Aar har man den Fornøjelse at tilintetgøre saadant noget som over 1,000 Ansøgninger.

Nu vil enhver kunne indse, at disse mangfoldige Skrivelser, alt dette Regnskab, og hvad der ellers følger med, ere til uhyre Besvær for Ministeriet. Men man maa ikke tro, at Amterne have været ledige, thi de have omtrent lige saa meget at gøre. Man gaar altsaa op til Amtet, naar man skal have en saadan Bevilling, og saa giver man sin Ansøgning til en Fuld-mægtig, eller hvem der nu er til Stede, og saa konfererer han med en anden Mand, og de udfærdige i Forening Bevillingen i Overensstemmelse med Ansøgningen. Det kan naturligvis ikke gaa af, uden at det maa journaliseres, og det maa bemærkes paa Regnskabet, at Ansøgningen er med-delt. Det bliver naturligvis ikke saa meget Arbejde for Amterne, fordi de ere flere om det, som for Ministeriet, men for adskillige Amter kan det dog være generende nok, og især bliver det generende, fordi Arbejdet ligesom løber sammen paa enkelte Tider af Aaret, idet det, som de Herrer kunne tænke, især er henad Terminstider, at der kommer i Hundredvis af disse Ansøgninger, som skulle besørges. Saa kræver det desuden et helt andet Arbejde, idet der meget hyppigt ikke er Oplysninger nok, og saa maa der skrives til vedkommende. Naar Bevillingerne saa endelig ere udfærdigede, pleje i alt Fald nogle Amter for at undgaa det evige Rend at sende dem med et 5-Øres Frimærke. Jeg har forhørt mig om, hvor store Udgifterne kunne blive ved alt dette. Jeg drister mig ikke til at sige det, for jeg har ikke regnet det ud, men jeg tror nok, at hver Bevilling koster Staten eller Amterne 20—25 Øre foruden Arbejdet. Nu vil jeg udtrykkelig bemærke, at det ikke er nogen Kritik af Administrationen, jeg her fremsætter, thi jeg tror i Virkeligheden, at skal man vedblive med disse Bevillinger, kan Forholdet ikke ordnes anderledes. Jeg tror ikke, man kan lade Amterne udlevere Bevillinger, uden at der føres Kontrol med, hvorledes det sker, og hele dette Postyr sættes i Scene. Det kan